

1553 22/11 33: Eneste Beh. af Indstilling fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen. 1554

Aksel Larsen: Jeg føler Trang til at sige et Par Ord til det ensrettede Folketing. Til det ærede Medlem Hr. Lundberg kan jeg kun sige, at det vilde jo have været rart, hvis man havde sendt os en Ordfører, der i hvert Fald gjorde Forsøg paa en Argumentation; for at komme og fortælle, at Coutume-Hensyn o. s. v. gør det nødvendigt, naar der udtrykkelig findes Lovparagraffer som af min Partifælle paapeget, kan enhver sige sig selv hvær ingen Steder hjemme. Men det er typisk for denne Sag — som for en Række andre politiske Sager —, at man fra Regeringens og de borgerlige Partiers Side ikke vover at komme med en nogenlunde sammenhængende og logisk Argumentation for de Handlinger, man foretager sig.

Men det kan ikke lade sig gøre for Socialdemokratiet at krybe uden om Spørgsmaalets politiske Side. Jeg staar her med „Social-Demokraten“ for i Dag; det er jo meget ubehageligt for Partiet, at Krigen inden for dets Rækker er saa skarp, som der gives Udtryk for i dette Blad. Netop den Dag, da Regeringen kommer her i Tinget og siger: Nu skal der rejses Tiltale mod en Mand, der har fornærmet Hitler, har „Social-Demokraten“ en 2-spaltet Artikel paa Forsiden under Overskriften: Internationale advarer mod Eftergivenhed over for Hitler. Jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere en enkelt Sætning af denne Artikel; der staar:

„Hvis Tyskland nægter at være med“ — det er til Afrustningspolitikken —

„erklærer Internationale, at der ingen Betæneligheder kan næres ved at støtte Fredens Interesse, ved at øve Tryk mod Tyskland, eventuelt ved økonomisk og moralsk Boykot.“

Ved økonomisk og moralsk Boykot af Tyskland — det gentager den socialdemokratiske saakaldte Arbejder-Internationale, det offentliggøres i Socialdemokratiets, i Regeringens Hovedorgan herhjemme samme Dag, som Socialdemokratiet gennem sin Regering, gennem sin Rigsdagsgruppe demonstrerer, hvorledes det forholder sig med Eftergivenheden mod Hitler! Det maa være en besk Pille at sluge, og det afslører tilstrækkeligt det Dobbeltspil, Socialdemokratiet nu engang driver.

Hvad er Aarsagen til, at Sagen be-

handles her? Aarsagen er ganske simpelt den — som tidligere paapeget —, at Arbejderne i Danmark som i alle andre Lande føler et berettiget og begrundet Raseri og Had mod Systemet i Tyskland og vil give Udtryk for det. Aarsagen til, at Hagekorsstrejkerne herhjemme voksede saadan i Tal og Omfang, var, at Terroren i Tyskland tilspidsedes, og den mest effektive, den mest demonstrative Protest var nødvendig. I den Henseende er det jo ogsaa typisk for Dobbeltspillet, at medens man i den socialdemokratiske Presse i hvert Fald har drevet en vis Agitation mod Hitler-Systemet i Tyskland, skrider man nu gennem den af Socialdemokratiet ledede Statsmagt rigoristisk ind i det ene Tilfælde efter det andet, hvor den tyske Hitler-Regering kommer og forlanger Tiltale.

Og her vil jeg gerne have Lov til at sige: Det forekommer mig, at vi efterhaanden har faaet det tredie Riges Justits indført i Danmark. Jeg skal nævne nogle enkelte Tilfælde. Det, der skete i Stettin, paa dansk Grund, eller den foreliggende Sag, eller Dommene fra Tønder, som blev skærpet ved Landsretten, Tiltalen, der er rejst mod 8 Arbejdere i Brande, som har skrevet et Brevkort til det tyske Gesandtskab; en anden Sag, jeg tror mod nogle og tredivende Arbejdere i Sønderjylland, som har begaaet noget lignende; Sagen mod Studentersamfundet, fordi det paa et Møde har vedtaget en Resolution, som protesterer mod Rigsdagsbrandprocessen. Det er blot nogle ganske enkelte Tilfælde; jeg ved ikke i Øjeblikket, om der er flere.

Men naar man handler, som Regeringen her gør, med den Argumentation, som den lader sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lundberg, køre op med, saa siger man: i alle Tilfælde, hvor den tyske Regering forlanger det, skal der rejses Tiltale og kræves Straf over danske Statsborgere for Forhaanelse af Hagekorsflaget eller Udtalelser mod den tyske Regering, og det vil i Virkeligheden sige, at det i Danmark, paa dansk Grund, er forbudt danske Statsborgere at sige deres ærlige og oprigtige Mening om Forholdene i Tyskland. Saa vidt er vi kommet.

Jeg vil ikke her udbrede mig om folkeretlige Spørgsmaal; men det er ganske indlysende, at over for et Land, der i den